

គុណការកំពូល

សភាព្រហ្មទណ្ឌ
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ
លេខ: ១២៩

ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩

សាលដីកា

លេខ: ០៨ "I"

ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលដីកា
តាងនាមប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ
គុណការកំពូល

បានបើកសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០

ដោយមានសមាសភាពអង្គជំនុំជម្រះដូចខាងក្រោម ៖

- ១.ឯកឧត្តម [redacted] ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ
- ២.លោក [redacted] ចៅក្រម
- ៣.លោក [redacted] ចៅក្រម
- ៤.លោក [redacted] ចៅក្រម
- ៥.លោកស្រី [redacted] ចៅក្រមរបាយការណ៍

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

លោក [redacted]

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក [redacted] ព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជម្រះ

លើពាក្យបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ១២៩ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៩ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] សុខាវ៉ាត់
ចំពោះសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ ក្រI "ស.វ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សភាព្រហ្មទណ្ឌនៃ
សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមាន ៖

១.ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] សុខាវ៉ាត់ អាទប្រុស អាយុ៣៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបររត់កង់បី ទីកន្លែង
កំណើតនៅភូមិត្រស ឃុំសំរោង ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្តាល មានទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួនផ្ទះ [redacted]

[redacted] រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] "ស" ម្តាយឈ្មោះ

[redacted] "វ" ប្រពន្ធឈ្មោះ [redacted] មានកូន០៣នាក់ ជានីតិជន ទោសពីមុនគ្មាន ។ (អ្នកប្តឹងសាទុក្ខ)

មេធាវីការពារសិទ្ធិ លោកស្រី [redacted] សុខ័ន និងលោក [redacted] វ៉ានិត ។

ជាប់ចោទពីបទ ៖ រំលោភសេពសន្ថវៈមានស្ថានទម្ងន់ទោសទាក់ទងនឹងជនរងគ្រោះ
ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចបន្ទប់ទឹកនៅសាលាសង្កាត់សំរោង ផ្លូវបេតុង ភូមិសំរោង សង្កាត់សំរោង ខណ្ឌព្រែកព្នៅ
រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ បទល្មើសមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ២៤១ នៃក្រម
ព្រហ្មទណ្ឌ ។

ដើមបណ្ដឹងឆ្លើយតបចេញឈ្មោះ ៖ **សំរោត ភេទស្រី អាយុ៣៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរមេផ្ទះ មានទីលំនៅ**
បច្ចុប្បន្នភូមិសំរោងជើង សង្កាត់សំរោង ខណ្ឌព្រែកព្នៅ រាជធានីភ្នំពេញ ។

ជនរងគ្រោះឈ្មោះ ៖ **លីនីន ភេទស្រី កើតថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិ**
រាជធានីភ្នំពេញ ។

អំពីអង្គហេតុ ៖

កាលពីថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ វេលាម៉ោង១០ និង០០នាទី ជនរងគ្រោះឈ្មោះ **លីនីន ភេទស្រី**
អាយុ១០ឆ្នាំ កំពុងអង្គុយលេងក្បែរសាលាសង្កាត់សំរោង ផ្លូវបេតុង ភូមិសំរោង សង្កាត់សំរោង ខណ្ឌព្រែកព្នៅ
រាជធានីភ្នំពេញ ស្រាប់តែជនសង្ស័យឈ្មោះ **សុផារ៉ាត់ ភេទប្រុស អាយុ៣៤ឆ្នាំ** បានមកឈប់ពីមុខសាលា
សង្កាត់សំរោង ចាប់ដៃជនរងគ្រោះទាញចូលក្នុងបន្ទប់ទឹកសាលាសំរោង បិទទ្វារចាក់សោរហើយបានចាប់ជន
រងគ្រោះដាក់លើអាងទឹក រួចធ្វើសកម្មភាពរំលោភ ដោយជនសង្ស័យយកប្រដាប់ភេទរបស់ខ្លួនដាក់បញ្ចូលក្នុង
ប្រដាប់ភេទរបស់ជនរងគ្រោះ ហើយធ្វើសកម្មភាពរំលោភបានសម្រេច រួចក៏ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ។ លុះដល់ថ្ងៃទី
០៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៨ វេលាម៉ោង៧ និង៣០នាទី អាណាព្យាបាលរបស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ **សំរោត ប្រទះ**
ឃើញជនសង្ស័យបានធ្វើការចាប់ឃាត់ខ្លួនប្រគល់ឱ្យសមត្ថកិច្ច ដើម្បីចាត់តាមនីតិវិធីច្បាប់ ។

-បានឃើញ សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៧៥៦ “ព” ក្រុង ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៨ របស់សាលា ដំបូង
រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្ដីសម្រេចដូចតទៅ ៖

១-ផ្ដន្ទាទោសឈ្មោះ **សុផារ៉ាត់ ភេទប្រុស អាយុ៣៤ឆ្នាំ** ជនជាតិខ្មែរ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់ចំនួន ០៨
(ប្រាំបី)ឆ្នាំ ពីបទ ៖ រំលោភសេពសន្ថវៈមានស្ថានទម្ងន់ទោសទាក់ទងនឹងជនរងគ្រោះ ប្រព្រឹត្តនៅចំណុច បន្ទប់ទឹក
នៅសាលាសង្កាត់សំរោង ផ្លូវបេតុង ភូមិសំរោង សង្កាត់សំរោង ខណ្ឌព្រែកព្នៅ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៤
ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ បទល្មើសដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ២៤១ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

២-បង្គាប់ឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សុផារ៉ាត់ សងសំណងជម្ងឺចិត្តជាប្រាក់ចំនួន ១២.០០០.០០០**
(ដប់ពីរលាន)រៀល ឱ្យដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ **សំរោត** ។ ការទាមទារលើសពីនេះបដិសេធចោល។

៣-រឹបអូសវត្ថុចាប់យកដែលមានដូចក្នុងកំណត់ហេតុទទួលវត្ថុចាប់យកលេខ ៤០៤ រ.វ.ត ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែ
កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៨ របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ រួមមាន ៖

ក.អាវយ៉តដៃខ្លីពណ៌ផ្កាឈូក ចំនួន ០១

ខ. ខោឌូបិយជើងខ្លីពណ៌ខៀវ ចំនួន ០១

សាលក្រុមនេះ ជំនុំជម្រះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ
[redacted] សុនាវ៉ាន់ មេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទលោក [redacted] ភីសាន្ត និងលោក [redacted] ប័ន្តសត្វ កំបាំងមុខ
ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [redacted] សំរោត ជនរងគ្រោះឈ្មោះ [redacted] លីនីន និងមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យ ដើមបណ្តឹង
រដ្ឋប្បវេណីលោកស្រី [redacted] កន្សាន្ត និងប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៨ ។

ទុកសិទ្ធិប្តឹងទាស់ និងប្តឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ៧២៦ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៨ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ
[redacted] សុនាវ៉ាន់ ដែលប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រុមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៧៥៦ “ព” ក្រុង ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែតុលា ឆ្នាំ
២០១៨ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

-បានឃើញ សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ ក្ររ “ស.វ” ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សភាព្រហ្ម
ទណ្ឌនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ ៖

១-ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ៧២៦ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៨ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] សុនាវ៉ាន់
ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់គតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រុមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៧៥៦ “ព” ក្រុង ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៨ របស់សាលាដំបូង
រាជធានីភ្នំពេញ ទុកជាបានការ ។

៣-បន្តឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] សុនាវ៉ាន់ តាមនីតិវិធីច្បាប់ ។

សាលដីកានេះ ជំនុំជម្រះថ្ងៃទី០៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ និងប្រកាសជាសាធារណៈថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ
២០១៩ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ និងកំបាំងមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ បើកសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញ បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ១២៩ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៩ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ
[redacted] សុនាវ៉ាន់ ដែលប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ ក្ររ “ស.វ” ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ
២០១៩ របស់សភាព្រហ្មទណ្ឌនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល។

និរោធសេចក្តី

-ចៅក្រមបានអានរបាយការណ៍ ។

-តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូល ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានសុំថា ៖

ការសម្រេចសេចក្តីរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលតម្កល់សាលក្រុមរបស់សាលាដំបូងទុកជាបានការ
ដដែល គឺមានសំអាងហេតុច្បាស់លាស់ និង ភស្តុតាងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ព្រោះថា ៖ ជនជាប់ចោទបាន
សារភាពកំហុស នៅមុខមន្ត្រីនគរបាល ស៊ីសង្វាក់គ្នាទៅ នឹងចម្លើយកុមារីរងគ្រោះ ព្រមជាមួយលិខិតពិនិត្យ

ផ្លូវភេទរបស់មន្ទីរពេទ្យ បង្ហាញឱ្យឃើញថា ជនជាប់ចោទពិត ជាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចបទចោទមែន ដូចមានក្នុងសំណងហេតុចំណុច ទី២នៃសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ស្រាប់ ។ ការបដិសេធរបស់ជនជាប់ ចោទ គ្រាន់តែជាការឆ្លើយដោះសារតែប៉ុណ្ណោះ មិនអាចឱ្យជឿបានទេ ។

ហេតុដូច្នោះ

តំណាងមហាអយ្យការ ស្នើសុំក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះសម្រេច ៖

-សុំតម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ ក្រI “ស.វ” ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ របស់ សាលា ឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការដដែល។

-លោកស្រី [REDACTED] សុខ័ន ជាមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] សុខាវ៉ាន់ បានធ្វើសេចក្តី សន្និដ្ឋានថា ៖ កូនក្តីខ្ញុំប្តឹងមកនេះ គឺគាត់មិនសុខចិត្តពីការកាត់ទោស ។ បើពិនិត្យទៅលើអង្គហេតុ ចម្លើយគឺបាន មកពីសាក្សី ហើយការដែលកូនក្តីខ្ញុំឆ្លើយសារភាព គឺដោយសារប៉ូលីសចាប់បង្ខំគាត់ ។

នៅចៅក្រមស៊ើបសួរគាត់បានបដិសេធថា គាត់មិនបានប្រព្រឹត្តទេ គ្រាន់តែបានលូកប្រដាប់ភេទតែប៉ុណ្ណោះ ចំពោះមន្ទីរពេទ្យបានធ្វើកោសល្យវិច័យ គឺប្រដាប់ភេទរបស់ជនរងគ្រោះ មិនបានដាច់ទេ គឺគ្រាន់តែក្រហមផ្នែក ខាងក្រៅ ។

តាមអង្គហេតុរបស់សាក្សី គឺមិនមែនរំលោភសេពសន្ថវៈទេ ។

សំណូមពរ ៖ មេត្តាពិនិត្យពិចារណាទៅលើបទចោទ មាត្រា ២៤១ ពីបទរួមភេទ មាត្រា ៤៤៦ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារក្តីឱ្យជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានពិនិត្យ ពិចារណា ពិភាក្សា វិនិច្ឆ័យ ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

១-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុកលេខ ១២៩ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៩ របស់ឈ្មោះ [REDACTED] សុខាវ៉ាន់ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើកយករឿងនេះមកជំនុំជម្រះបាន តាមបទប្បញ្ញត្តិមាត្រា ៦៤ នៃ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គការតុលាការ និងបទប្បញ្ញត្តិមាត្រា ៤១៧ មាត្រា ៤១៨ និងមាត្រា ៤២០ នៃក្រមនីតិ វិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

២-យល់ឃើញថា សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារក្តីឱ្យជនជាប់ចោទបានលើកឡើងអះអាងថា កូនក្តីខ្លួនមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើរំលោភសេពសន្ថវៈទៅលើកុមារីរងគ្រោះឈ្មោះ លីនីន ដូចការចោទប្រកាន់នោះទេ។ គឺកុមារីឈ្មោះ លីនីន បានយល់ព្រមដោះខោអាវដោយខ្លួនឯង ហើយកូនក្តីខ្លួនគ្រាន់តែបានយកដៃទៅ ប៉ះពាល់ប្រដាប់ភេទកុមារីឈ្មោះ លីនីន តែប៉ុណ្ណោះ កូនក្តីខ្លួនមិនបានធ្វើសកម្មភាពរំលោភសេពសន្ថវៈលើកុមារីឈ្មោះ លីនីន នោះទេ ។ អំពើប្រព្រឹត្តរបស់កូនក្តីខ្លួន គ្រាន់តែជាអំពើប្រទូសកេរ្តិ៍ភេទតែប៉ុណ្ណោះ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត យោងតាមលទ្ធផលនៃការធ្វើកោសល្យវិច័យក៏មិនបានបង្ហាញថា មានការដាច់របែកប្រដាប់ភេទរបស់កុមារីជនរងគ្រោះ ឬមានស្លាកស្នាមនៅលើប្រដាប់ភេទនោះដែរ ។ ឯចម្លើយរបស់កូនក្តីខ្លួននៅចំពោះមុខនគរបាលយុត្តិធម៌នោះ មិនអាចយកជាបានការទេ ពីព្រោះមានការវាយដំ និងបង្ខិតបង្ខំពីសំណាក់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នោះ ជាសេចក្តីសន្និដ្ឋានមិនមានមូលដ្ឋានអង្គហេតុ ភស្តុតាង និងអង្គច្បាប់អាចឱ្យតុលាការជឿបានឡើយ ហើយវាខុសទាំងស្រុងទៅអង្គហេតុ ភស្តុតាង និងអង្គច្បាប់ដែលមាននៅក្នុងសំណើរឿងក្តី ហើយត្រូវបានតុលាការអង្គហេតុលើកឡើងបង្ហាញនៅក្នុងផ្នែកសំអាងហេតុ និងសេចក្តីសម្រេចបានត្រឹមត្រូវហើយ ។

៣-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុកលេខ ១២៩ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៩ របស់ឈ្មោះ សុខាវរត់ ធ្វើឡើងដោយមិនមានមូលហេតុនៃបណ្តឹងសាទុក សមស្រប ដូចមានបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ៤១៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឡើយ ។

៤-យល់ឃើញថា សេចក្តីសន្និដ្ឋានផ្ទាល់មាត់នាពេលសវនាការ ក៏ដូចជាសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូល បានលើកឡើងអះអាងថា សេចក្តីសម្រេចសាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសន្និដ្ឋានសុំឱ្យតម្កល់សាលក្រមរបស់តុលាការសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ទុកជាបានការ គឺមានសំអាងហេតុ ភស្តុតាង ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ ដោយហេតុថា ជនជាប់ចោទបានសារភាពកំហុសរបស់ខ្លួននៅចំពោះមុខនគរបាលយុត្តិធម៌ ហើយចម្លើយសារភាពនោះ វាមានភាពស៊ីចង្វាក់គ្នាទៅនឹងចម្លើយរបស់កុមារីរងគ្រោះ ព្រមទាំងលិខិតបញ្ជាក់ពីលទ្ធផលពិនិត្យប្រដាប់ភេទរបស់កុមារីរងគ្រោះរបស់មន្ទីរពេទ្យ ដែលបង្ហាញថា ជនជាប់ចោទ ពិតជាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចបទចោទប្រកាន់ ដូចមានក្នុងផ្នែកសំអាងហេតុទី២ នៃសាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ការបដិសេធរបស់ជនជាប់ចោទគ្រាន់តែជាការឆ្លើយដោះសា ដោយមិនមានមូលដ្ឋានភស្តុតាងអ្វីមកបង្ហាញបញ្ជាក់ឡើយ មិនអាចឱ្យជឿបានឡើយ និងប្តឹងសុំឱ្យក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះតម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ ក្រI “ស.វ” ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ ទុកជាបានការដដែលនោះ គឺជាសេចក្តីសន្និដ្ឋានផ្អែកលើមូលដ្ឋានអង្គហេតុ ភស្តុតាង និងអង្គច្បាប់សមស្រប អាចឱ្យតុលាការទទួលយកជាមូលដ្ឋានក្នុងការពិចារណា វិនិច្ឆ័យ សម្រេចសេចក្តីបាន ។

៥-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ ក្ររ "ស.វ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ របស់
សាលាឧទ្ធរណ៍ភ្នំពេញ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ។

**ហេតុដូច្នេះ
សម្រេចសេចក្តី**

១-បដិសេធចោលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ១២៩ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៩ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ
[REDACTED] សុខាភិបាល ដោយមូលហេតុខុសនឹងគតិច្បាប់។

២-តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ ក្ររ "ស.វ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សាលា
ឧទ្ធរណ៍ភ្នំពេញ ទុកជាបានការដដែល។

សាលដីកានេះ ជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃសុក្រ ទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០ និងប្រកាសនាសវនាការ
ជាសាធារណៈនៅថ្ងៃសុក្រ ទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០។